

Quand l'office est à neuf leçons, on omet le Répons qui précède, et on dit le suivant.

ñ. Libera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda : * Quando cœli movéndi sunt et terra : * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. †. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. — Quando cœli movéndi sunt et terra. †. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. — Dum véneris judicáre sæculum per ignem. †. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. — Libera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda : Quando cœli movéndi sunt et terra : Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

Si, après les Matines, on ne dit pas les Laudes, on récite, à genoux, Pater noster, tout bas, puis : †. Et ne nos inducas, etc., et les autres prières qui se trouvent après le Cantique Benedictus.

A LAUDES

Ant. Exultábunt Dómino.

PSAUME 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : *
et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátiis meis : * et
omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me; Deus : * et spí-
ritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne próicias me à fácie tua : * et Spíritum
sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutaris tui * et
spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te
converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus
salútis meæ : * et exultábit lingua mea ju-
stítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum
annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedis-
sem útique : * holocáustis non delectá-
beris.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : *
cor contrítum et humiliátum, Deus, non
despícies.

Bénigne fac, Dómine, in bona voluntáte
tua, Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, obla-

tiónes, et holocáusta : * tunc impónent super
altáre tuum vitulos.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant. Exultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. Exáudi, Dómine.

PSAUME 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi
reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióem meam : * ad te omnis
caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super
nos : * et impietátibus nostris tu propitiá-
beris.

Beátus quem elegísti, et assumpsisti : *
inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * san-
ctum est templum tuum, mirábile in æqui-
táte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes
ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accin-
ctus poténtia, * qui contúrbas profúndum
maris, sonum flúctuuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui

hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, et vésperè delectábis.

Visitásti terram, et inebriasti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, múltiplica genimina ejus ; * in stillicídiis ejus lætábitur gérmians.

Benedicés coronæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte,

Pinguéscent speciósa desérti : * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant. Exáudi, Dómine, oratiómem meam, ad te omnis caro véniet.

Ant. Me suscépit.

PSAUME 62.

DEUS, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam múltipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsít ánima mea post te : * me suscépit dèxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsierunt ánimam meam, introibunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

On ne dit point ici Réquiem.

PSAUME 66.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos. et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam: * in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi, Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur et exultent gentes: * quoniam iudicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * et metuant eum omnes fines terræ.

Réquiem æternam, etc.

Ant. Me suscepit dextera tua, Domine.

Ant. A porta inferi.

CANTIQUE D'ÉZECHIAS. *Is.* 38.

Ego dixi: In dimidio dierum meorum,* vadam ad portas inferi.

Quæsiui residuum annorum meorum,*

dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * et habitorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est à me, * quasi tabernaculum pastorum.

Præcisata est velut à texente, vita mea: dum adhuc ordire, succidit me: * de mane usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.

De mane usque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum.

Domine, vim patior, responde pro me. * Quid dicam, aut quid respondabit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudinæ animæ meæ.

Domine, si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, corripies me, et vivificabis me. * Ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animam meam, ut non

períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciat veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant. A porta ínferi, érue, Dómine, ánimam meam.

Ant. Omnis spíritus.

PSAUME 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abyssi ;

Ignis, grando, nix, gláciés, spíritus procellárum, * quæ faciunt verbum ejus ;

Montes et omnes colles : * ligna fructífera et omnes cedri ;

Béstia et univérsa pécora : * serpétes et vólucres pennátæ ;

Reges terræ et omnes pópuli ; * príncipes et omnes júdices terræ ;

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

On ne dit point ici Réquiem.

PSAUME 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano et psalterio psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gladii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus, * increpatiónes in pópulis;

Ad alligándos reges eórum in compédi-bus, et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

On ne dit point ici Réquiem.

PSAUME 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multítudinem magnítudinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psalterio et cithara.

Laudáte eum in tympano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatió nis : * omnisspíritus laudet Dóminum. — Réquiem.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

ʒ. Audívi vocem de cælo dicentem mihi.

ʀ. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ant. Ego sum.

CANTIQUE DE ZACHARIE. *Luc. 1.*

BENEDICTUS † Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiém plebis suæ ; Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à sæcula sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, *
ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis, *
præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, *
in remissionem peccatórum eórum.

Per viscera misericórdiæ Dei nostri, * in
quibus visitávit nos óriens ex alto :

Illumináre his qui in ténebris et in um-
bra mortis sedent : * ad dirigéndo pedes
nostros in viam pacis. — Réquiem, etc.

Ant. Ego sum resurréctio, et vita : qui
credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivit :
et omnis qui vivit, et credit in me, non
moriétur in ætérnum.

Les prières suivantes se disent à genoux :

Pater noster, etc. — *ŷ.* Et ne nos indúcas
in tentatiónem. *℞.* Sed líbera nos à malo.

Si l'office est double, on ajoute aussitôt :

ŷ. A porta, etc., page suivante.

PSAUME 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : *
Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem
deprecatiósni meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : *
Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter
legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustfnuit ánima mea in verbo ejus . *
sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, *
speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et
cópíosa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus ini-
quitátibus ejus. — Réquiem ætérnam, etc.

ŷ. A porta ínferi. *℞.* Erue, Dómine, * áni-
mam ejus (ou ánimas eórum).

ŷ. * Requiéscat (ou Requiéscant) in pace.
℞. Amen.

ŷ. Dómine, exáudi oratiónem meam. *℞.* Et
clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Pour un défunt :

INCLINA, Dómine, aurem tuam ad preces
nostras, quibus misericórdiam tuam sup-

plices deprecámur : ut ánimam fámuli tui N. (Fratris nostri, *s'il est de l'Institut*), quam de hoc sæculo migráre jussisti, in pacis ac lucis regióne constituas, et Sanctorum tuorum júbeas esse consórtem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Pour les Frères, Parents et Bienfaiteurs :

DEUS, vénia largitor, et humánæ salúis amátor : quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Dóminum, etc. *ñ.* Amen.

Pour tous les Défunts : Fidélium, p. 116.

ÿ. Réquiem ætérnam dona ei (*ou eis*), Dómine. *ñ.* Et lux perpétua lúceat * ei (*ou eis*).

ÿ. * Requiéscat (*ou Requiéscant*) in pace. *ñ.* Amen.

LES PSAUMES DE LA PÉNITENCE

Ant. Ne reminiscáris.

PSAUME 6.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas me : * neque in ira tua corripias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvam me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.